

אין כבר דרך חזרה

לחן: יאיר רוזנבלום ביצוע: להקת חיל הים

כשהוקמה המדינה באש קרבות
עוד הבריטים לא נטשו את התקוות.
הם בקשו: נחזור לרגע
נתקן פה את הנגע
אך אנחנו רק קראנו: בלי טובות!

כשעלו הביל"ויים מלאי תקוות
ויתד תקעו בארץ האבות
בקדחת הם חלו פה
מחמסינים הם סבלו פה
אבל משהו לחש בלבבות:

אם זה טוב ואם זה רע
אין כבר דרך חזרה!

אם זה טוב ואם זה רע
אין כבר דרך חזרה!

והיום שנית עברנו בעשן
והגענו לסיני ולגולן
לא עצרנו לא עיפנו
רק את השלום רדפנו
ואנחנו עוד נביא אותו לכאן.

על סוסים רכבו עם חרב ומקל
לגרש כל מתנקש ומתנכל
ברחובות, בגדרה
פתחיתקוה וחדרה
הם קראו לפלשתינה - ישראל.

אם זה טוב ואם זה רע
אין כבר דרך חזרה!

אם זה טוב ואם זה רע
אין כבר דרך חזרה!

כשהגדוד עם פרץ מלחמת העולם
אל הקרב יצא לשמור על כבוד העם
אז העיר כלה רעדה:
מה יקרה לו בבריגדה?
אך הגדוד כלו כאיש אחד רעם:

אם זה טוב ואם זה רע
אין כבר דרך חזרה!

למה דווקא
סיר לה?
ככה!

חזל טוב... חזל טוב

ימי הולדת

29.5. יגאל בן-חיים

30.5. בתיה דינס

ריימונד סולומון

רונית הרמץ

רמי גולן

עדי שורץ

אלה חורדיאן (שרק - נכדה)

עונגי מדר (נכדה)

אבי רוזנקרנץ

31.5. גב' סליה ברגמן

אביב רוזנקרנץ

קלייר בר-דוד

1.6. מר הרי בדק

לו וינטראוב

מירב בן-אבי

נעמה מדר

כרמל ארני

2.6. יעל וינקלד

ענת גוטר

עירית שינגזיכט

יואל המאירי (נכד)

3.6. מיכל המאירי

שרי בילגורי

4.6. גדשון שרק

יעל זיו

יערה איסטון

ליאור ניואמן (נאי - נכדה)

5.6. ג'ים ויטהם

פנינה ליפשיץ

אורי גולן

הטיה שינגזיכט

ימי נישואין

30.5. אורה ואד לייבושיש

31.5. אורלי וג'ים שלום

1.6. רונית וג'וני הרמץ

2.6. דותי ואיתן גדלסון

3.6. מריון ולז גרשמן

אביטל ואיתי ארני

4.6. בלהה ואשר אילון

5.6. תמי ורודני ויטהם

להרבי ורחל

ולמשפחות

ביום נישואיהם

כל טוב - והרבה נחת

מה נשמע?

* עובד חדש במוסר - איבן ל. יצא מהמפעל והתחיל לעבוד עם נחמן. האמת היא שבגלגול הכודם עבד כבר במוסר - מוסר הטרקטורים. שילוב דורות ממשי.

* ועוד חדשה בנושא הרכב - שבעה נערים (ובניהם נציגה אחת ויחידה של המין היפה...) קיבלו רשיונות נהיגה בטרקטור. ואלה הם: רינת אורן
דותן קוניגיס
צחי פרנקלין
עודד כץ
דותן מעין
רביב פרלסון
והנער... - אילן המאירי דרף צלחה!

* עדיין בנושא הדור הצעיר - בתלתון הבוגר עובדת עם אודי ו. (בתור מלווה חברתית לכיתות ה'-ו') בחזרה מקיבוץ מלכיה, ושמה גלית. מאחלים לה עבודה פוריה והצלחה בתפקיד.

* בנות ג'קסון (לשעבר) מתייצבות אצלנו השבוע על משפחותיהן. ברוכים הבאים ל-לימור ונפתלי, שהגיעו לביקור מולדת מקנדה, ולשר וקייל שבאו ממיניאפוליס. בילוי נעים - ושנתדאה רק בשמחות.

* ממשק הילדים קיבלנו את "מודעת הפרסומת" הבאה:
"בואו בהמוניכם (דוד לוקח רק 5 ש"ח בכניסה), כי יש חדש אצלנו:
(1) זוג צבאים מנוקדים (מהספארי ברמת גן)
(2) עייד חדש
(3) סייח פוני שטלנד
(4) - בקרוב לחוק יגיע זוג כרבורים.

כרגע האחרון שמענו שגם צביה (פוטש לשעבר) ובני משפחתה הגיעו אלינו לביקור - ברוכים הבאים לכולם.

שבת שלום

אילן

אנחנו

חגיגות בנצרת באולמי השריף

גם בנצרת השריף חגגו אמש את זכייתם של הפועל נצרת עליון באליפות. 600 חוגגים בנצרת התכנסו אולם ה"שריף". לא על סף תירדקיה, ודריטו טוסת, לאחר נצחונת סל הגליל. סגן שר התקדמות, וואליד צאדק, אמר עם סיום הטקס: "אני מכנס לאליפות. אני אוהב כוספת סל גליל עליון כבר שנים. כימים הקרובים אולי אותם לכנסת לחגוג גם הם". ■ אליאס חריר

לא בכרית שמונה כלבד פרצה השמחה. גם כאן אצלנו יצאו צעירים יותר וצעירים פחות משלוותם האנגליזית - והתאספו לשתי 'לחיים' במגרש הכדורסל (אלא מה?), למגינת ליבם של החלק הרציני של האוכלוסיה. חברה, מה אתם רוצים, אחרי 23 שנה?

שפר: מחכה לנו שבוע של אלכוהול

מליניאק

יהיה על מה לדבר כל הקיץ

המשיח בא.

מתנדבות עמדו בתור לפיני

גרשון על כל לשון. כולם חיפשו את הלחי של סאמן הנליל. אבל הוא חיפש את רעייתו בת'שבע. 'איפה אשתי', 'איפה אשתי', מילסל פיני כשהוא נישא על כתפי האוהדים. בת'שבע, בת'שבע, הזמר הוא לך

פני גרשון וברד לך בזרים את הרשת. איזו מזכרת יפה מעונה גדולה

ולמחרת ב"מבוא הגליל" קיבלו את פנינו בתופים מאולתרים. ה'גדולים' התארגנו בתהלוכה מסביב לחצר, לקצב: הגליל העליון. גם צוות המורים(ות) לא יכול אלא לחייך - מלבד המורה לאנגלית, שאמרה "אני לא סובלת את המהומה הזאת." נו, על טעם ועל ריח... עם הצלצול נכנסו כלית ברירה לכיתות, אבל כל הלוחות, אפילו בכיתה א' היו עטורים בסימאות בשבח הקבוצה "שלנו". אי-אי-אי מ-ש-י-ח.

האוהדים המשולהבים מרחו קצפת על

חגיגה
אמיתית

כעשרים נפשות מכל הגילים נענו להזמנה הלכבית לחניון הקיאים של
כפר כלום כדי לחגוג כדאוי את נצחונה של הקבוצה "שלנו".
מספר ריימונד ס. אחד השרופים שיצאו:
"הם סידרו את המקום בצורה מאוד יפה. במה עם מסך ענק, ושולחנות
על החשא, עמוסים כל טוב. לא ציפינו לדבר כזה. היו סלטים, לחמניות
שניצלונים, גבינות שונות, משקאות קלים - והכל חינם. רק מי שרצה
דווקא לאכול סטייקים, היה יכול לקבל גם אל אלה, בתשלום.
העלו את כל השחקנים על הבמה, וגם את ההנהלה. נאומים, כמובן -
גם של דודון שפר... וברכות. כל המי ומי היה שם. אלוף פיקוד
הצפון, יצחק מרדכי, ראש עיריית קרית שמונה, ראש המועצה, כמובן.
היתה אווירה מאוד חגיגית ונינוחה, והקהל היה "גלילי מעורב".
אכל העי קר - התנהגות הקהל. ללא שופרים, אפילו לא משמר
הגבול. התנהגות למופת!
והכל זרם, ממש תענוג, בהנחיה של אלי ישראלי (שדרן בגלי צה"ל -
שהוא, לפי השמועה, אוהד נשבע של הפועל ת"א!).
וב-10.15-10.30 הגיעו האוטובוסים ופיזרו את הקהל.
כמה איש היו שם?
אני מעריך בערך 1,500 איש.

תפקיד זה יכול להיות שלך!

הזדמנות בלתי חוזרת

התפנו משרות בוועדת החתונות.

אם ברצונך להיות שותף ביצירת ארוע מרגש, מאושר,

וחגיגי.

(והזדמנות להיות הראשון שיודע - עוד לפני הפרסום ב"דבר"....)

הצטרף אלינו לוועדת החתונות!

(לפרטים נא לפנות לאילנה פרנק - טל' 541)

השתתפותנו הכנה להרוג

וכל בני המשפחה

במות האב

אחרי מחלה קשה

השבוע זכינו לחוויה מרטיטה ומרגשת, כשנסענו, בטי ואני, לתל-אביב להופעת הבכורה העולמית של הנכד, בן ה-10, (בנם של מיקי ויהודה) שהופיע במוזיאון תל-אביב עם התזמורת הקאמרית הישראלית - 40 נגנים...
הוא השמיע שיר שכתב, הלחין והגיש למסיבת סיום שנת הלימודים בבית ספרו. גם אם לא זכה במקום הראשון שם, מצא השיר חן בעיני מנהל התזמורת הקאמרית, שעיבד אותו לתזמורתו, לביצוע בתכנית הקונצרטים שלו.
הביצוע זכה לתשואות רמות. אכן זוקו נחת!...

יצחק ע.

(מהתכניה) בתכנית: יוזף היידן (1732-1809).
ו.א. מוצארט (1756-1791).
סרגיי פרוקופייב (1891-1953).
אלון עדר (נ. 1978)....
ל.ו. בטהובן (1770-1827)

על המשתתפים: אלון עדר, תלמיד כיתה ד' במגמת המוסיקה בבה"ס לאמנויות בת"א. בנם של השחקנית מיקי קם והמוסיקאי יהודה עדר. החל לאלתר ולחבר שירים ליד הפסנתר מגיל 5. לומד נגינה בפסנתר מגיל 8.

(הקטע מן התכניה הובא על ידי המערכת. כל שאר השמתתפים היו בני 16 ומעלה.
- אנגה)

זה

אכפת
15!

==

למפעילי ההשקיה.
כולנו עדים ליופי של הגינות ושל המדשאות, וגם יודעים שקיומן תלוי ברצונם של החברים לעבוד ולהשקות במועד. מגיעות לאנשים אלה תודות.
מצד שני, אני מתחנן בפניהם לוודא שהמים לא נכנסים לדירות שבאזור הדשא, כאשר מפעילים את ההשקיה, כי רגע של שכחה או חוסר מחשבה יכול לעלות לשכן בהרס ציודו הפרטי ובחורבן ביתו.
אני כיתב משום שזה קרה לי לפני שבועיים, והנזק הוא בלתי הפיך.

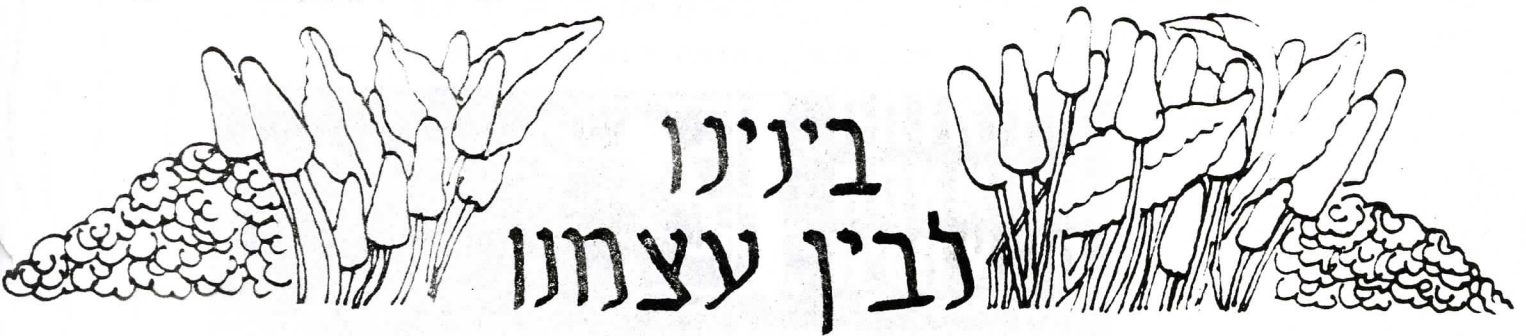
בכל לשון של בקשה, אנא - החחשכו בזולת.
בכאב,

יוזף קולט

"מפנה" יופיע חמש פעמים בשנה ויכלול גם מאמרי ביקורת בתחומי התרבות והספרות, סקירת מחקרים בתחום מדעי החברה והרוח והאמנויות.

הגליון הראשון מופץ ללא תשלום - ניתן להזמין ב"יד טבנקין" הפצה, רמת-אפעל טל. 03-343311 - מנוי לשנה (5 גליונות) לחברי הקיבוצים - 25 ש"ח.

בברכה - מערכת "מפנה"

שקט של חרדמה או זה שמקדים את הסערה

בשני ספרים שהתייחסו לעתיד האנושות - "עולם אמיץ" של האקסלי ו-"1984" מאת ג'ורג' אורוול - היו חיי בני התמותה מסודרים וקבועים ומוכתבים על ידי גורמים שלא היו תלויים בהם. בספר "1984" נמצא האזרח הפשוט בפיקוחו של "האח הגדול", שחדר לחייו בכל רגע והגיע באמצעות הטלוויזיה המצויה, המודיעה והמפקחת (העין שלעולם לא נעצמת). ב"עולם אמיץ" ילדים מרגע לידתם סווגו לקבוצות יחוס, שמהן לא ניתן היה לחרוג, ובתוך קבוצות אלו, שלכל אחת מהן היו תכונות מתאימות, חיו את חייהם ומלאו את תפקידיהם בסדר מופתי כמו דבורים בכוורת. לא היו מהפיכות - או לא היו צריכות להתרחש, כי הפיקוח המשטרתי היה מוחלט - כל עוד שעשית את המוטל עליך היה לך מקום בתוך החברה. למרות שספרים אלה הם כבר מיושנים, כדאי לחזור ולקרא אותם.

כותב טור זה נזכר בספרים עתידניים-מחרידים אלה, מפני שכיום יש מעין שקט בתוך ביתנו, שאינו נובע ממצב חברתי כריא אלא מפני שהכל מוכתב - ממוחשב - מתויק - מתוקצב. האסיפה הגיעה למצב הדומה לתוספת (appendix) בגוף האדם, שיודעים שפעם היה לו תפקיד, אבל לא יודעים מה זה היה. הנסיון למד שאיבר זה יכול לגרום למצב מסוכן בגוף, המחייב ניתוח כדי לסלק אותו. למעלה, מעל לציבור הרדום-המהופנט מרחפות כמה דמויות חייכניות, שקשה לדעת מה תפקידיהן, אבל הן דואגות שפיסות נייר שעליהן כתובות מילות צופן - "תקצוב אנרגיה", "הוצאות קיום", "דוח המועצה הכלכלית" ועוד - יפלטו מן הרובוטים-המחשבים דוחות, דוחות ואין מגע אנושי. זאת מחליפה את ההיא, הוא יצא מן המפעל ובמקומו שכיר - הכל גזור מלמעלה כמו במיתולוגיה היוונית, בה חוטי הגורל מופעלים מלמעלה והאדם הוא בובה.

אבל ניתן לגמור את הכתבה הזאת כנימה חיונית: בפעם הראשונה באלפיים שנה מסכים כותב "בינינו" עם מרכז המשק הנוכחי: אין שום סיבה מדוע מרכז המשק צריך להמשיך לכהן הדנציה שניה, ומוטב ללכת על מרכז משק שכיר לתקופה מוגבלת, עד שכוחות צעירים (מי הם?) יוכלו למלא תפקיד זה. אגב, זה נכון לגבי תפקידים מרכזיים אחרים. תולדות זמירות האופרה שלא ידעו לפרוש בזמן הנכון מלמדות שמה שנזרק על הבמה בסוף קריירה איננו כבר פרחים אלא עגבניות וביצים.

בעיתון מכובד למדי הופיעה כתבה שמציינת שהממשלה עומדת לעודד בתי אירוח כפריים בעזרת תקציבים, ובתי המלון המפוארים חוששים לעתידם. וברגע קריטי זה התבשרנו על המשך הטיפול בבית מלון דם-דרג, שאולי ייפתח אצלנו. נערך סקר על כדאיות (כדי לדעת כמה עלה סקר זה אנו זקוקים לפליטת פיסת נייר נוספת), ואם נמצא "גימיק" המושך תיירים, אין ספק שנזכה לעוד בניין מפואר שבו יעבדו בני חצור, שכנינו מטובא, כמה מתנדבים, ומנהל אחד או שניים משלנו.

אין כוונת כתבה זו להתנגד לתיירות. אדרבא, בתקופה בה יותר ויותר אנשים בארצות שונות מועסקים סבענפי שרות, וביניהם בתיירות, לגיטימי בהחלט לחפש מקור פרנסה בשטח זה, אבל מותר היה להרחיב את מסגרת ה"לינה הכפרית" שלנו, ולא ללכת לפרויקט כמו מלון פאר. אגב, התרשמנו עמוקות מן המידע שסיפק לנו אחד מדו"חות המועצה הכלכלית: רוב המפעלונים בקושי מכסים את עצמם, אבל יהיה בסדר - מרכז המשק אופטימי.

אבל דבר אחד עלינו ללמוד: אפשר למכור את הלינה הכפרית שלנו אם דואגים לפרטים קטנים - לא רק גינות פרחים ודשאים מרביזיים, שהם מרהיבי עין, (כל הכבוד לצוות הנזירי שחולל ניסים!) אלא שרותים שמנקים אותם יותר מפעם ביום. דלתות השרותים שהן נקיות מן הגרפיטי האנפנטילי של כותבי עברית שבקושי גמרו גן חובה, מדרכות ותעלות שהן בלי ניירות שוקולד, פחי קוקה-קולה ושקיות ניילון ישנות, קהוט חדר-אוכל שנראה כאילו שרד מתקופת משה רבנו, וכלי אוכל שהם נקיים. אלה הדברים הקטנים שקובעים סטנדרטים.

מעשה במחט

מי שלא נוסע באוטובוס מפסיד. לפני כשבועיים נסע כתבכם הנאמן באוטובוס מרמת השרון לתל אביב, יושבה אישה, אשכנזיה במקרה, שעסקה ברקמה. הגיע הרגע שהצטרפה להחליף חוטים והחלה להשחיל את חוט הרקמה החדש בקוף המחט. בצד השני של המעבר ישב גבר, ממוצא צפון אפריקאי במקרה, והוא פנה אליה ואמר: "תני לי לעזור לך. אני טוב בהשחלת חוטים." בחיור מסרה לו האישה את החוט והמחט. הגבר ניסה וניסה, ליקק את החוט, אך לא הצליח וכולם צחקו. אישה צעירה הצטרפה למבצע ותוך שניות החוט במחט, הרקמה נמשכה. התפתחה שיחה על מי ועל מה. הגבר, מסתבר, הוא זמר המלווה את עצמו בעאוד. קלטותיו נמכרות בתחנה המרכזית, אבל הוא לא הוזמן לטלוויזיה "ובלי זה וקצת מזל אי אפשר." למרות שהאוטובוס הגיע באיחור לתל אביב, היתה זאת נסיעה נעימה - זאת היתה ארץ ישראל היפה.

שבת שלום,

א ד י ק א

תרומת דם

אנו מדגישים

בפניכם את חשיבות תרומת הדם.

הידעתם? "תרומת דם מצילה חיי אדם!"

הידעתם? בזכות תרומת דם אחת שלך, זכאי כל אחד מבני משפחתך הקרובה לקבל מנות דם ללא הגבלה במקרה הצורך? (חס ושלום)

אז אנא התגייסו למבצע הקרב ובא. הפשילו שרוולים ותרמו ככל יכולתם.

התאריך: יום ה' - 3.6.93

המקום: חדרי החולים

מודים לכם מראש. צוות המרפאה

וועדת הבריאות ומד"א

נ.ב. כל מנת דם נבדקת ל- AIDS-HIV ו- HEPATITIS B

קייטנת אלי"ן - שבוע 18 - 25 ביולי

מאז שארחנו לראשונה את הקייטנה הנ"ל עברו עשר שנים ויותר, וכל שנה מחדש אנחנו פונים אליכם להתנדב לקבל את הילדים אל ביתכם ומשפחתכם לארוחת פרטני יותר בשעות אחרי הצהריים. מטבע הדברים אנחנו מעוניינים במשפחות שגם להן ילדים, כדי לתת ל"ילדי מוסד" טעם של תא משפחתי שלם - אבל גם זוגות צעירים או "סבים" יתקבלו בדיון. אל תחכו לפנייה מצדנו - פנו אלינו בהצעות...
ג'וליה-דינה-אנגה

להלן קטע מכתבה שהופיעה ב"גליל עליון" אחרי הקייטנה הראשונה ב-1983: ...ביקשתי מתנדבים מעל דפי העלון, ומיד התחילו לבא הפניות. צעירים ולא כל כך צעירים ביקשו להצטרף לצוות, לקיים חוגים, לעזור "בכל דבר שנחוצ". משפחות התנדבו לאמץ, ואם קיבלתי סרובים, היה זה על רקע "העל במילואים" או תאריך לא מתאים.... יחד עם זה, בלי שהרבינו לדבר בנושא, הינו בלב כל אחד הספק. "איר אני אתמודד עם זה?... באם אוכל להתנהג בטבעיות?"... וביום המיועד הגיעו 10 ילדים - על 10 עגלות... רק ראו הילדים את הכיתה המסודרת, פרחים על השולחן, משחקים בכל פינה התחילו להשתובב ולהשתולל כמו - ילדים.... בדרך לארוחת צהריים בחדר האוכל כבר עמלנו קשות כדי שההדפתקנים שביניהם לא יברחו כמורד השביל...

אני בטוחה שגם בעידן "השינוי" נמשיך להתמודד עם אתגר מבורר זה.
אנגה

העניין למזכירות ולאסיפה. המזכיר פנה גם לוועדת תחבורה לקבל חוות דעת על הנושא.

3. בקשת ריצ'ארד לקבל ענתיקה:

ריצ'ארד קיבל במתנה מוריס שנת יצור 61. והוא רוצה להוסיף אותה לאוסף כלי הרכב העתיקים שלו. לאחר ששמעה את דבריו אישרה המזכירות את המכונית בתנאים הבאים:

ריצ'ארד יקבל את הרכב, מוריס 61, לאוסף התחביב שלו. הרכב לא ישמש אותו לנסיעות שוטפות להוציא הנסיעות הבאות:

פעם בשבוע יסע לראש פינה להטעין מצבר.

שלוש פעמים בשנה יסע לתערוכות שנתיים.

כל שישה חודשים יצטרך לעשות טסט.

הביטוח יעלה לו 600 ש"ח בשנה.

כל ההוצאות בגין המכונית על חשבון ריצ'ארד.

4. מיד לאחר שני הסעיפים הללו - הוגשה שאילתא - מה קורה עם המכונית של נחמן

כך. סוכס: שהמזכיר יברר אצל נחמן מה קורה עם המכונית, במידה והיא נמצאת במשק,

עליו להוציאה מיד, אם הדבר לא יבוצע יוחזר העניין לאסיפה.

5. לאחר דיון קצר החליטה המזכירות לבטל את ההחלטה לאשר מרכז חדר אוכל באסיפה.

6. דו"ח מרכז משק לגבי 10 יחידות חדשות:

קולין קיבל טלפון ממרכז חקלאי שבו נמסר לו שאם לא נבנה מיד יועברו הזכויות

לקבוצ אחר.

איתמר וקולין הפעילו לחץ על בנק הפועלים, שמעכב את המענק, וקבלנו אישור בעל

פה שלא יעצרו את הכסף. העניין דורש גם אישור רשמי (המשך דיווח תוך שבועיים).

רשם: דודו

27.5.93

דו"ח משיבת המזכירות
מיום ב' 24.5.93

נכחו: אדי נ, רחל ג, קולין, דודו, לן ו, ג'יסון, אורי א.

1. נושא הפרטת מזון:

אורי שובל הציג את הנושא כך שלדעתו יש לגשת לעניין בשני שלבים -

א. משאל עקרוני בעד או נגד הפרטה.

ב. משאל מעשי כיצד לישם הלכה למעשה את ההפרטה.

לדעתו אין לגשת לשלב ב', לפני ההחלטה העקרונית היות והרבה עבודת הכנה כרוכה

בכך.

התפתח דיון עד שבסופו סוכם - שבשלב זה לא להחליט ולאחר שאורי יעבד הצעה מעשית להפעלת השיטה הנושא יעלה שוב במזכירות.

2. בקשת שלופה וענת לאחר להם לקבל מכונית מאביה של ענת לשמושה לנסיעות לאוניברסיטה בחיפה -

שלופה הסביר שהם מציעים שהמכונית תשמש את החברה בסופי שבוע ובערבים. אחזקת

המכונית וכל ההוצאות הנלוות על חשבון הקבוץ. הוצג תחשיב שחובר על ידי זוהר

ונתמך, לדברי שלופה, על ידי איתמר שממנו עולה שאם יסעו 4 סטודנטים בכל יום

הלך וחזור במכונית הרי שהענין ישתלם לקבוץ. אם יסעו פחות סטודנטים (4 לפי

זוהר, 3 לפי הצעת קולין) על הקבוץ לדחות את ההצעה. כמו כן עלתה הדרישה

שהמכונית תעבור ל-3 שנים לבעלות הקבוץ, כולל חוזה שייחתם בין הקבוץ לאבי ענת

שייערך על ידי עורך דין. כאשר תנאי המסירה נשארים אותם תנאים. המכונית תירכש

על ידי אבי ענת, ההוצאות והבעלות יהיו של המשק. כעבור שלוש שנים תוחזר

המכונית לאביה של ענת.

סוכם: לגשת לענין ברוח הדברים האלה, ולבקש מועדת השתלמויות בדיקה מעשית

ומדויקת כמה סטודנטים יסעו במכונית הלך וחזור בכל יום למודים. נושא הבעלות

ייבדק על ידי המזכיר והגזבר עם העורך-דין של הקבוץ (כולל טוטאל-לוסט).

הרכב יעמוד בשאר ימי השבוע לרשות הסידור לאחר תשובת ועדת השתלמויות יחזור

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK
=====

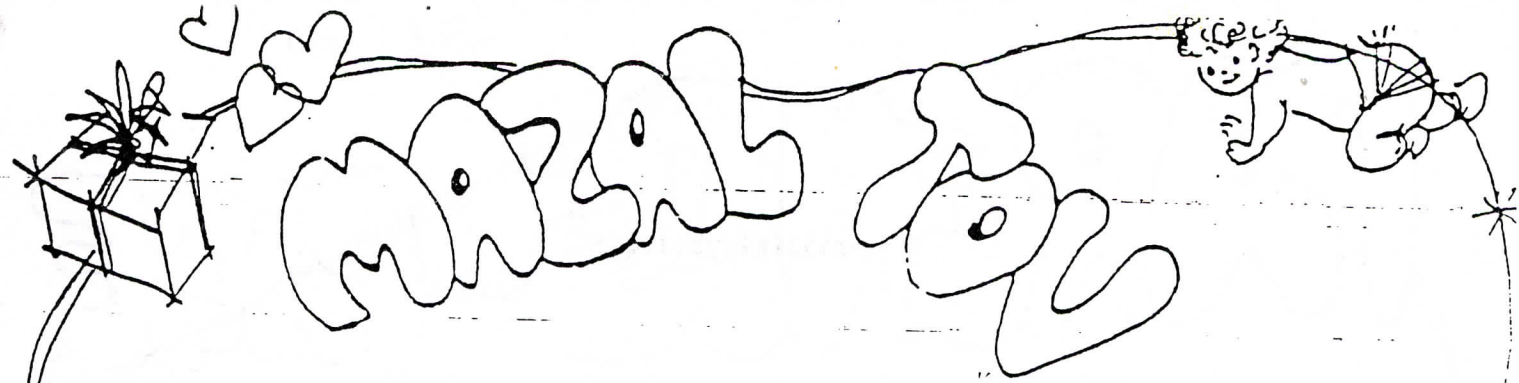
- * Mainly festivities -
what with the Upper Galilee Basketball victory, which spawned celebrations for days afterwards, and Shavuoth over two days, it was an exhausting week...
- * A group of about 20 people went to Kfar Blum, where the District Council put on a party on the shores of the Jordan for anybody who cared to come. Alec says it was really something - tables loaded with food and soft drinks, all the V.I.P.'s of the district, hundreds of people - and without anybody keeping order, it all went smoothly.
- * Ivan, after a number of years in the factory, has returned to the garage - to work with Nachman. Mind your back, Ivan.
- * A lot of special visitors this week: Welcome to Tsivya (né Potash) and family, to Limor and Sher (both né Jackson) and families, and just today, Dori Ben-Chanoch arrived for a visit. We hope everybody has a marvellous time, and that we'll see a lot of you.
- * Yitzchak and Betty Eder had a lot of "naches" this week, when their 10-year-old grandson, Alon, appeared at a concert in the Tel Aviv Museum, with the Israel Chamber Orchestra (40 Players). He sang a song he himself had composed - (in the programme his name appeared between Prokofiev and Bethoven...) Betty says that he was not in the least bit nervous, in fact played up to the audience. No wonder, with Mickey Kam as a mother.
- * I hope you managed to see the First Fruit Procession - it really was especially nice this year, with lots of people (and children) working hard to decorate the floats.

Hope you all got your personal invitation to the
"festive brunch", tomorrow at 11.30 in the Kindergarten (Sha-ked)

Have fun!

Shabbat Shalom,

Inge

HAPPY BIRTHDAY

30.5.93. Batya Raines
Raymond Solomon
Ronit Harmatz
Rami Golan
Adi Schwartz
Ella Churdian (Sharak granddaughter)
Onai Mader
Avi Rosenkranz

31.5. Mrs. Celia Beroman
Aviv Rosenkranz
Claire Bar-David

HAPPY ANNIVERSARY

30.5. Orah & Ed Leibovitz
31.5. Orly & Jim Shalom
1.6. Ronnit & Johnny Harmatz
2.6. Ruthi & Eitan Gedalison
3.6. Marion & Les Gershman
Avital & Itai Arni
4.6. Bilha & Asher Ayalon
5.6. Tami & Rodney Whitham

M A Z A L T O V

JUST MARRIED

RACHEL & HARVEY JACKSON

Best Wishes To All - and especially
to Mr. Jackson Senior

1.6. Mr. Harry Burke
Len Weintraub
Merav Ben-Avi
Na'ama Mader
Carmel Arni

2.6. Yael Winkler
Anat Gutter
Irit Shayngesicht
Yoel Ha-me'iri (grandson)

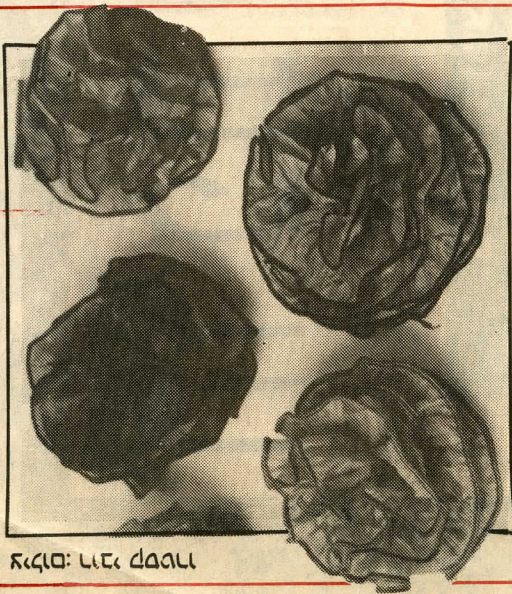
3.6. Michal Ha-me'iri
Sari Bilgory

4.6. Garshon Sherak
Yael Ziv
Ya'ara Easton
Lior Neuman (Ney grand-daughter)

5.6. Jim Whitham
Pinna Lipschitz
Uri Golan
Katya Scheingoesicht

איד מכינים פרחי משי לדש
הבגד, ופרחי ניצנים ממשי
וסאטן

פרחי משי לדש הבגד

ורטמס זר: סאטן

החומרים:
רצועות צבעוניות של ברי משי בגודל 80x10 ס"מ
חוט ומחט
סיכה המיועדת לסיכת'דיש
לבר עם דבק

ההכנה:
חותכים רצועות משי וצובעים אותן בצבעים הרצויים.
ניתן גם להשתמש בשאריות צבעות. גודל כל רצועה
צריך להיות 80x10 ס"מ.
מעבירים את שולי הרצועה בתפר אוברלוק צר, או בזיגוג
קטן במכונת תפירה.
לוקחים חוט תפירה כפול, משחילים במחט ומחזיקים בקי
צה הצר של הרצועה ויוצרים תר קדמי למשרת כיווץ.
בגמר התפירה מותחים את החוט כך שכל הבר יתכווץ
ומתקבל מעין פרח. מסובכים את הפרח כלפי מטה ומחזי
קים היטב בצד האחורי בעזרת כמה תפרים בתר ליפוף.
מחברים את הסיכה לסיכה בתפירה, ונעזרים בחוורים
שיש בסיכה כדי להיכנס עם החוט והמחט כדי לחזק את

"בכל שלוש הפעמים כמעט ילדתי פה."

20 דקות מרגע שעזבתי את המשרד,
ילדתי. הלידות, למרות כל התכנונים,
נפלו בחודשי הקיץ, שהם החודשים הכי
לחוצים בעסק כזה. עם לי, הבת הקטנה,
הייתי בסך הכל 10 ימים אחרי הלידה.
אולי פיספסתי את החוויה של להישאר
עם התינוק בבית שלושה חודשים"

"אני אשה עם סטנדרטים מאוד גבוהים. אני לא יכולה לסבול את עצמי כשאני נשארת בינונית". חגית קולמן צילום: אלי דסה

אה כמו שאני רוצה, הם יקבלו שקל נוסף לשנה.
מורכב בעובדי ניקיון שכירים. את יודעת איזה
ניקיון רץ פה?"
"בסך הכל אני חייבת למקום הזה תודה לא
פחות מאשר הוא לי. זה הוסיף לי ובנה אותי. זו
בוחלת הייתה נכוח לעבור פה. אני מדברת בלי
שון עבר, בתקווה שזו תהיה השנה האחרונה. כי
כבר נגמר לי הסוס".

לשים הרבה פחות לב למה שאחרים חושבים

שריטה סינה מקיבוץ כפר הנשיא, לא מנהלת
מפעל בקיבוץ, אבל היא בהחלט אשת קריירה.
היא ביקשה מהקיבוץ אשראי להקים עסק עצמאי
המספק ייעוץ אירגוני. כמובן שזה היה מותנה
ביכולתה להשיג לקוחות, ולתכננס רווחים לקי
בוץ. החברה שהקימה פועלת כבר שנתיים,
ובהצלחה.
"באתי ואמרתי 'אני יודעת מה אני רוצה', יש
לי מספיק קבלות, ואני מבטיחה שיהיה בסדר".
יכול להיות שהיו חברים שריכלו מאחורי הגב,

האשה
23.5.93

52205
אמא

"לא הספיק לי להיות אמא של ואשתו שלי". שריטה סינה

לאשה אלתא: סלמא

ריך להתמודד איתו".

מורחה לתת להם צורה מוחשית. מין פאול שצי תחושה שיש לי יכולת, רעיונות, ריעות שאני מיוחד. זה הדחף שלי להשתמש בפוטנציאל. קריירה לא נותנת לי עוד כסף, גם לא מעמד חשבתי. היא אומרת לי "על המושג קריירה". "חשבת", היא אומרת לי "על המושג קריירה". תי להוכיח שלא מקבלים אותי, כי אני יהודיה". בדרך לראיון, שריטה הכינה שיעורי בית. מורחה לא נותנת לי עוד כסף, גם לא מעמד חשבתי. היא אומרת לי "על המושג קריירה". "חשבת", היא אומרת לי "על המושג קריירה". תי להוכיח שלא מקבלים אותי, כי אני יהודיה". בדרך לראיון, שריטה הכינה שיעורי בית.

היום המכון שלה עובד עם מוסדות כמו משרד הביטחון, נעמ"ת, עסקים פרטיים, אפילו ק"י בוך אחר שביקש ייעוץ. היא אמא ל-5 וסבתא ל-10 נכדים. "אני בן-אדם שמתעורר מאוחר. יצאתי ללמוד בגיל 38. לקח לי עד הגיל הזה לגלות שאני לא מסתפקת בחיים רגילים. לא הספיק לי להיות אמא של ואשתו שלי". היום היא בעלת תואר שני בפסיכולוגיה אירגונית. המשפחה מפרגנת.

כשעשיתי יום עיון, שהיה מאוד חשוב עבורי, קיבלתי בבוקר טלפון מבתי באוסטרליה. שאיחלה בהצלחה. הקריירה אצלי היא על בסיס של משפחה מאושרת. יכולתי לבנות את עצמי, כי אני מרגישה שיש בסיס יצוקי, שעליו אני יכולה לבנות".

חומרים ניתן להשיג ב"רעיונות ומרקמים", חובבי ציון 3 חולון, וברשת חנויות "פנאי לי".

שמיניים לחתנית.

לוקחים את סרט הפלורטיס ומתחילים ללפף בתנועה סיבובית ומתחיה באלכסון כלפי מטה את כל הנצר עד שמיניים לחתנית.

וקושרים למטה בעזרת חוט.

גוזרים את עודפי הבד בתחתית.

לוקחים את סרט הפלורטיס ומתחילים ללפף בתנועה סיבובית ומתחיה באלכסון כלפי מטה את כל הנצר עד שמיניים לחתנית.

לוקחים את הנצרים וחותכים אותם בעזרת מספריים לגודל הרצוי.

לוקחים מעט צמר גפן מניחים בקצה הנצר ומתחילים לסוב את צמר הגפן סביב לנצר עד שמתקבלת תפירה בצורת סיפה.

לוקחים ריבוע בד משי או סטון, ומקפלים לשניים כך שהבד יעטוף את צמר הגפן בדיוק במרכז.

קצת מקפלים את השוליים הימניים לכיוון המרכז ואת השוליים השמאליים גם לכיוון המרכז בתנועת עטיפה וקושרים למטה בעזרת חוט.

גוזרים את עודפי הבד בתחתית.

לוקחים את סרט הפלורטיס ומתחילים ללפף בתנועה סיבובית ומתחיה באלכסון כלפי מטה את כל הנצר עד שמיניים לחתנית.

שמיניים לחתנית.

לוקחים את הנצרים וחותכים אותם בעזרת מספריים לגודל הרצוי.

לוקחים מעט צמר גפן מניחים בקצה הנצר ומתחילים לסוב את צמר הגפן סביב לנצר עד שמתקבלת תפירה בצורת סיפה.

לוקחים ריבוע בד משי או סטון, ומקפלים לשניים כך שהבד יעטוף את צמר הגפן בדיוק במרכז.

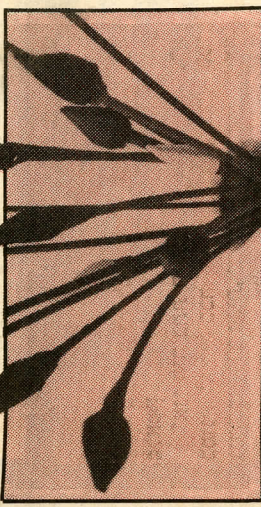
קצת מקפלים את השוליים הימניים לכיוון המרכז ואת השוליים השמאליים גם לכיוון המרכז בתנועת עטיפה וקושרים למטה בעזרת חוט.

גוזרים את עודפי הבד בתחתית.

לוקחים את סרט הפלורטיס ומתחילים ללפף בתנועה סיבובית ומתחיה באלכסון כלפי מטה את כל הנצר עד שמיניים לחתנית.

שמיניים לחתנית.

לוקחים את הנצרים וחותכים אותם בעזרת מספריים לגודל הרצוי.

חומרים וכלים:
נצרים בעובי בינוני
סרטי פלורטיס בצבע ירוק
צמר גפן
ריבוע בד משי וסטון צבעוניים בגודל 12x12 ס"מ
חוט תפירה או ריקמה לקשרה.

פרח יצנים ממש וסאמן

בגמר התפירה גוזרים חתיכת לבד עם דבק בגודל הסיי כה התפורה ומרביקים מלבן קטן על מקום התפר.